

enkelte Ting, som jeg ønsker at sige, forinden Sagen gaar til Afstemning.

Overfor Fremhævelsen af, at Helshage-Havnen er betydelig vanskeligere at besejle end Hirtshals-Havnen, har jeg henvendt mig til en ældre Skibsfører, som har sejlet i dette Farvand i mange Aar, og jeg skal anføre hans Navn straks, for at De ikke skal sige, at det er en anonym Herre, jeg optræder med; det er Kaptajn Smidt paa Dampskibet „Uranienborg“. Han har sejlet paa Nord- og Østersøen i over 40 Aar, og han er nøje kendt med Farvandsforholdene udfor de Steder, hvor der her er Tale om at bygge Havne. Jeg har forelagt ham, hvorledes de sagkyndige indenfor Skibsfarten har udtalt sig med Hensyn til disse Havne, og han har sagt til mig, at jeg her i Tinget maa sige, at hans Opfattelse er den, at man ikke uden videre kan paastaa, at den ene af disse Havne er vanskeligere at besejle end den anden. Forholdet er det, at Helshage-Havnen vil kunne være sejlbart paa Tider, hvor Hirtshals-Havnen ikke er det, og omvendt, Forholdene er saa forskellige der, at man ikke kan fastslaa som Regel, at den ene Havn er lettere at besejle end den anden; men for øvrigt, siger han, anser han det for fuldkommen rigtigt, hvad de sagkyndige har sagt i Udvalget, at en saadan Havn overhovedet intet er værd for Skibsfarten, navnlig efter at han har faaet at vide, at der er saa haard Bund i Havnen ved Helshage, at Skibssankere ikke kan gaa i Bund.

Der er under Kommissionen henvist til den sidste Kommissions Betænkning og anført, at den siger saa skarpt og klart, hvad der skal siges, og at man har en ubetinget Tillid til den fremfor til tidligere Kommissionsarbejder. Det er ret mærkeligt at se af den tidligere Kommissions Betænkning, den af Kommissionen af 1897 afgivne Betænkning, hvorledes man i denne Kommission, der, som jeg allerede tidligere har anført, maa anses for at være lige saa sagkyndig som den sidste, saa paa de Forhold, der her er Tale om. Der siges, at Forholdene er saa nær ens, at ved Hanstholmen kan der lige saa lidt som ved Hirtshals og Sandnæshage være Tale om Anlæg af Smaahavne. Derfor er man nu ogsaa gaaet til at bygge store Havne overalt; de bliver ikke saa dyre som dem, man foreslog den Gang, men jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), der i Gaar udtalte sig om Hirtshals-Havnen, i, at det er en stor Havn. Men ser man efter, hvor disse Havne skal

ligge, og holder disse to Betænkninger ved Siden af hinanden, faar man det klareste Vidnesbyrd om, at der mellem de sagkyndige hersker den grundigste Uenighed, saaledes at hvad den ene siger bør være, det siger den anden bør ikke være. Kommissionen af 1897 siger, at „ud for Kyststrækningen mellem Helshage og Roshage er de svingende Forandringer i Havbunden, som ovenfor anført, baade meget store og naar ud til en betydelig Vanddybde“, og ud fra sine Betragtninger kommer den til det Resultat, at den Havn, der skal bygges, skal bygges et helt andet Sted end det nu foreslaaede; om det Sted, man nu foreslaar, siges der, at der skal man ikke bygge en Havn. Jeg nævner disse Forhold, for at man skal se, at de sagkyndige er saa grundigt uenige, som man overhovedet kan finde, nogen kan være, om dette Forhold. Jeg vil anmode ærede Medlemmer, der i det hele taget ønsker at undersøge denne Sag, om at se efter i de to Betænkninger og komme til Klarhed over det, jeg her fremdrager: at er der nogen, der er Uenighed imellem, er det de saakaldte sagkyndige.

Overfor Paastanden om den mindre Havns mindre Modstandsevne overfor Bølgenes Virkninger skal jeg tillade mig at henvise til Vandbygningsdirektørens Erklæring, som følger med den Betænkning, der er afgivet af Udvalget. Der var Tale om, om man ikke kunde bygge Havnene saaledes, at man allerede, saa snart man havde Tværmolerne bygget, kunde bruge dem som Havne. Man rettede Spørgsmaalet til Vandbygningsvæsenet, og man fik det Svar fra Vandbygningsdirektøren, at „det vil være muligt i alt Fald delvis at bygge Inderhavnene først, hvad man ogsaa under Projekteringen har forudsat. De vil derved gøre Tjeneste for Entreprenørerne som Arbejdshavne og vil da ogsaa kunne komme Fiskefartøjerne til nogen Nytte. Det maa dog bemærkes, at Besejlingen af Inderhavnen, naar denne ikke er dækket af de ydre Moler, ikke vil være mulig under vanskelige Forhold“. Jeg er fuldkommen enig med Vandbygningsdirektøren i dette Synspunkt; men naar det er givet, at Havnenes Mellembygninger, Tværmolerne, vil kunne modstaa det Tryk, som Bølgeslaget kan yde paa dem, og naar man ved, at de ydre Havneværker, som jeg har foreslaaet i den mindre Havn, vil være langt, langt stærkere, forekommer det mig, at den Argumentation, som man fra den Side har